

IN MEMORIAM

Prof. dr. VELJKO MANDIĆ

(1917—1992)

U Zagrebu je 27. 07. 1992., nakon kratke i teške bolesti preminuo prof. dr. Veljko Mandić.

Prof. dr. Veljko Mandić rođen je 1917. godine u Dubrovniku, a medicinske nauke završio u Zagrebu 1941. god. Najprije se posvetio ortopediji položivši specijalistički ispit 1954. god., a zatim fizikalnoj medicini i rehabilitaciji, postavši i u toj grani specijalist. Godine 1959. promoviran je na stupanj doktora medicinskih znanosti, 1963. godine izabran je za docenta, a zatim i za izvanrednog pa redovitog profesora za predmet fizikalna medicina i rehabilitacija. Pored medicinske rehabilitacije, uže područje njegovog rada bila je i zaštita invalida, protetika i ortotika, ocjena radne sposobnosti te bioklimatologija, balneologija i talasoterapija.

Bio je osam godina predsjednik Katedre za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, te je pored dodiplomske nastave sudjelovao u postdiplomskoj nastavi, a organizirao je i 3 tečaja trajnog usavršavanja liječnika. Jedan je od inicijatora za osnivanje Više škole za fizioterapeute u Zagrebu, a kasnije njen stalni nastavnik. Sudjelovao je u postdiplomskoj nastavi u drugim centrima bivše države, a 1982. god. kao nastavnik na Seminaru za rehabilitaciju Svjetske zdravstvene organizacije u New Delhiju.

Posebno se posvetio primjeni pomagala u rehabilitaciji, naročito u protetici. Bilo mu je povjereno osnivanje i organiziranje Zavoda za ortopedska pomagala Kliničkog bolničkog centra, te je od 1961. do 1984. godine rukovodio njime i razvio ga u afirmiranu ustanovu u nas i izvan zemlje.

Prof. dr. Veljko Mandić objavio je oko 280 stručnih i znanstvenih radova od čega oko 50 izvan naše zemlje. Od nastavnih tekstova posebno je značajan priručnik »Principi rehabilitacije«, kojim se studenti i danas služe. Bio je suradnik svih izdanja Medicinske enciklopedije Hrvatskog leksikografskog zavoda.

Bio je aktivni član niza sekcija Hrvatsko liječničkog zbora te dugogodišnji predsjednik Sekcije za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju, na kojoj funkciji je bio sve do svoje smrti. U jednom mandatu bio je predsjednik Udruženja za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju bivše Jugoslavije. Organizirao je više skupova i kongresa, među ostalima i Savezni kongres fizijatara 1975. godine, te Prvi simpozij o prirodnim ljekovitim faktorima 1980. godine.

Od 1971. godine redoviti je član Medicinske akademije Hrvatske.

Prof. dr. Veljko Mandić bio je i posebno aktivan u stručnoj publicistici. Dvanaest godina bio je urednik Acta Chirurgica Iugoslavica, jednu godinu Acta Medica Iugoslavica, a 10 godina bio je urednik Radova medicinskog fakulteta u Zagrebu, a zatim glavni i odgovorni urednik.

Bio je član niza stručnih udruženja i društava među kojima i International Rehabilitation Medicine Association, International Society for Prosthetics and Orthotics, American Congress of Rehabilitation Medicine i Société Française d'Orthopédie et traumatologie. Bio je počasni član Sekcije za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju Slovenskega zdravniškega društva kao i Saveznog Udruženja za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju.

Za svoj rad primio je niz priznanja, zahvalnica, odlikovanja i diploma, a među ostalima i diplomu Austrijske medicinske akademije i Udruženja fizijatara Češkoslovačke.

Međutim, još više od te značajne i druge znanstvene, nastavne i stručne aktivnosti, zapanjuje činjenica, da je prof. Mandić, usprkos podmakloj dobi i narušenom zdravlju, do posljednjeg časa bio aktivan u području rehabilitacije, kao predsjednik Sekcije za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju Hrvatskog liječničkog zbora.

Posljednju godinu dana posebno se angažirao u odgovoru na agresivan rat protiv Republike Hrvatske i organiziranju pomoći i rehabilitacije žrtava domovinskog rata. U tom smislu Sekcija, kojom je rukovodio, obratila se međunarodnoj medicinskoj javnosti pismom, koje je poslano na 250 adresa u svijetu, a Centar za rehabilitacijske aktivnosti UNESCO-a uputio je to pismo na daljnjih 450 adresa, upoznavajući tako svjetsku medicinsku i ostalu javnost sa agresivnim i prljavim karakterom rata protiv Hrvatske i obraćajući se za pomoć.

Jedan je od organizatora jednodnevnih tečajeva iz Medicinske rehabilitacije ranjenika i bolesnika u ratnim uvjetima, čiji sadržaj je kasnije, u obliku brošure, izdan u 1500 primjeraka i distribuiran u Republici Hrvatskoj.

Također je aktivno sudjelovao u dvodnevnom tečaju na Medicinskom fakultetu pod naslovom »Rehabilitacija ranjenika i žrtava rata«, održanom koncem travnja 1992. godine. Od I. do VI. mj. 1992. god. organizirao je 4 sastanka Sekcije za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju HLZ o problematici rehabilitacije žrtava domovinskog rata.

Opraštajući se od prof. dr. Veljka Mandića izražavamo naše dužno poštovanje i zahvalnost za njegov dugogodišnji intezivan i predani rad u razvoju rehabilitacije i brige za invalide. Kroz rezultate svog znanstvenog i nastavnog rada i u našem sjećanju prof. dr. Veljko Mandić bit će i dalje s nama.

Neka je slava prof. dr. Veljku Mandiću!

Zlatko Domljan